

Til hr. Kristian Jensen: Jeg har sagt, at det er et spørgsmål om, hvorvidt man skal komme med mellemregningerne, men sagen er bare, at man regner baglæns. Man regner baglæns for at få forskellen mellem det, man siger handelsværdien er, og de faste beregninger, man i øvrigt har. Så kan man jo diskutere, om man kan kurere sygdommen ved at slå termometret i stykker, og hvis det er den model, vil jeg gerne sige: O.k., vi skal gerne sige til skatteministeren, at det er en god idé at fastholde mellemregningerne. Men jeg går ud fra, at det ikke er det samme som at kæmpe om, om de i øvrigt helt skal afskaffes.

Til hr. Frank Aaen: Jeg sagde ikke noget om, at det var utidigt at diskutere de kommunale forhandlinger. Jeg sagde bare, at det var en lille smule svært at give et så klart svar, som hr. Frank Aaen bad om, fordi det ville være det samme som at gå ind i forhandlingerne. Men det er klart, at vores holdning er, at vi ikke er tilhængere af generelt øget brugerbetaling, og finansministeren har konstateret så sent som forleden dag, at der ikke er generelle planer om at hæve forældrebetalingen i daginstitutionerne. Men hvilken sammenhæng det indgår i, må vi i givet fald se på.

Med hensyn til de ældre ledige er det ikke et spørgsmål om, hvorvidt de aktiveringstilbud, der findes, er mere eller mindre meningsfyldte. Spørgsmålet er, om man kan give et meningsfyldt job i den anden ende, og der er en række problemstillinger, som jeg er sikker på at Enhedslisten vil have forståelse for. Det er sådan, at der er en del af den ældre arbejdskraft, som meningsfyldt kan placeres på en anderledes måde, end det gøres i dag, og det er arbejdsministeren faktisk ganske godt i gang med.

Så til hr. Keld Albrechtsen, som beroliger mig med, at han ikke har den samme tendens som SF til at ville ind i regeringen. Det beroliger mig naturligvis, og jeg er sikker på, at det også beroliger hr. Keld Albrechtsens bagland. Men det bliver selvfølgelig spændende, hvordan og hvorledes det i øvrigt udvikler sig.

Når hr. Keld Albrechtsen læser sit eget forslag til vedtagelse, tror jeg, hr. Keld Albrechtsen med sin indsigt i Socialdemokratiets EU-politik meget vel selv kan se, hvad det er, Socialdemokratiet ikke kan stemme for, og i hvert fald tror jeg, han ville få et chok, hvis det skete. Så skulle han jo have lavet det helt anderledes.

Anders Fogh Rasmussen (V):

De seneste måneder har været de mest forfærdelige i Europa siden Anden Verdenskrig.

Når vi ser de hundredtusinder af flygtninge på flugt fra Milosevics bander og bødler; når vi hører rædselsberetningerne om folkemord, terror og etnisk udrensning, og når vi hører den nationalistiske propaganda på Balkan, ja, så spørger vi os selv: Bliver vi mennesker dog aldrig klogere?

Nu har NATO lavet luftbombardementer mod Jugoslavien i over 2 måneder, og jeg vil gerne sige, at Venstre helhjertet støtter den aktion; den er fuldt berettiget. Der er situationer, hvor krig er nødvendig for at skabe fred. Præsident Milosevic og hans nationalistiske regime har forbrudt sig mod menneskerettighederne, og i den situation er det berettiget at gribe ind, også selv om det er et angreb på et lands suverænitet. Vi må sætte menneskeret over statsret.

Men efter 2 måneders luftaktioner føler jeg også, at der er behov for at se nogle kendsgerninger i øjnene. Først og fremmest er vi altså nødt til at gøre op med os selv: Er præsident Milosevic forhandlingspart eller krigsforbryder? For mig er der ingen tvivl: Milosevic er krigsforbryder, og hans plads er derfor foran krigsforbryderdomstolen i Haag.

Dernæst er vi nødt til at gøre os klart, at en krigsforbryder ikke er og ikke kan blive en forhandlingspart. Vi kan jo ikke forvente, at Milosevic den ene dag vil sætte sit navn under en fredsaftale, når han ved, at han den næste dag bliver arresteret og sendt til Haag. Det hænger ganske enkelt ikke sammen, og derfor bør alle erkende – vi kan lige så godt gøre det først som sidst – at Milosevic ikke er en del af løsningen i Kosovo. Milosevic er tværtimod selve ondets rod, og den rod skal rykkes op. Vi kan lige så godt indse det først som sidst: Der bliver ikke varig ro og fred på Balkan, før Milosevic og hans regime er fjernet og fjernet totalt.

Når krigen er slut, skal vi i gang med en omfattende genopbygning af Balkan. Internationale styrker skal være der i mange, mange år for at sikre freden, og EU skal yde en massiv hjælp til at skabe en selv bærende økonomisk vækst, skabe stabile sociale forhold og udvikle robuste demokratier. Men lad os også se i øjnene, at intet af dette kan lade sig gøre, før Milosevic og hans nationalistiske regime er væk.

Tiden går, og i åbne demokratier kan det være svært at opretholde støtten til krig i en